Instanţa de fond: Judecătoria *****, (sediul Râșcani) (jud. Neguriță Veaceslav)
Dosarul nr. 3r-475/25 (2-25073995-02-3r-01082025)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

16 octombrie 2025 mun. *****

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al
Curţii de Apel Centru

Completul judiciar specialiat
Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae şi Bostan Angela

A judecat în ordinea art. 243 alin. (2) al Codului Administrativ al RM, fără ședință de judecată recursul declarat de Nastas Ion împotriva încheierii Judecătoriei *****, (sediul Râșcani) din 27 iunie 2025, adoptată la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Nastas Ion către Inspectoratul General al Poliției, Direcția de Poliție, Inspectoratul de Poliție Buiucani, cu privire la anularea Ordinului de restricție de urgență nr.***** din 18.05.2025.

Audiind raportul judecătorului Bostan A., în baza materialelor cauzei şi argumentelor recursului, Completul judiciar

c o n s t a t ă :

Obiectul acțiunii, circumstanţele cauzei.

La 26 mai 2025, Nastas Ion a depus acțiune în contencios administrativ către Inspectoratul General al Poliției, Direcția de Poliție, Inspectoratul de Poliție Buiucani, cu privire la anularea Ordinului de restricție de urgență nr. ***** din 18 mai 2025.

Soluția procesuală a instanţei de fond ce constituie obiect al recursului.

Prin încheierea Judecătoriei **, (sediul Râșcani) din 27 iunie 2025, în temeiul art.207 alin.(2) lit. e) și f) Cod administrativ, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Nastas Ion împotriva Inspectoratului de Poliție Buiucani, mun. *****, cu privire la contestarea***

ordinului de restricție de urgență nr. ** din 18 mai 2025, emis de Inspectoratul de Poliție Buiucani, mun. *****.***

<u>Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.</u>

Invocînd ilegalitatea încheierii instanţei de fond la 18 iulie 2025, Nastas Ion a declarat recurs asupra acesteia.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, prin acţiunea depusă a fost contestat Ordinul de restricție de urgență nr. ***** din 18.05.2025, care era în vigoare şi producea efecte juridice, adică i-a impus restricții reclamantului.

Menționează recurentul că, chiar dacă Ordinul de restricție a expirat între timp, acest fapt nu exclude obligația instanței de judecată de a se expune asupra legalității ordinului contestat, respectiv, asupra temeiurilor care au stat la baza aplicării Ordinului de restricție, or, în opinia reclamantului nu existau temeiuri reale şi credibile de a emite acel ordin. Mai mult, Ordinul de restricție a stat ulterior şi la baza aplicării ordonanței de protecție emisă de Judecătoria *****, sediul Centru, nr. ***** din 29 mai 2025.

Reiterează recurentul că, prin Ordinul de resctricție contestat, a fost admisă o ingerință în dreptul la viața privată a reclamantului (prin faptul privării de a locui în imobilul pe care-l deține cu drept de proprietate), precum şi de a contacta şi a-şi vedea copii.

Susține că, potrivit art.8 alin. (6) lit. b) din Legea nr. 45/2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor şi a violenţei în familie, organele de poliţie, la nivel de structură specializată asigură evidenţa nominală a agresorilor. Mai mult, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 822/2024 cu privire la aprobarea Conceptului Sistemului informaţional „Registrul de evidenţă a agresorilor în cazurile de violenţă împotriva femeilor şi violenţă în familie” şi a Regulamentului resursei informaţionale formate de Sistemul informațional „Registrul de evidenţă a agresorilor în cazurile de violență împotriva femeilor şi violență în familie”, reclamantul a fost inclus în Registrul de evidenţă a agresorilor în cazurile de violenţă împotriva femeilor şi violenţă în familie, fapt ce îi afectează în mod evident imaginea şi reputația sa față de rude, prieteni, precum şi organele de drept.

Mai indică recurentul că, este neîntemeiată afirmația instanței de fond precum că recurentul urma să concretizeze acțiunea în una de constatare.

Mai mult ca atât, subliniază faptul că, ”expirarea termenului de valabilitate a actului administrativ, care fusese deja contestat în instanța de judecată, nu implică transformarea acțiunii de contestare într-o acțiune de constatare, doar pentru a asigura comoditatea instanței”. Ilegalitatea și nulitatea unui act administrativ nu sunt echivalente. O acțiune în instanța de judecată nu se formulează pentru

confortul instanței, ci în baza temeiurilor prevăzute de lege pentru înaintarea acțiunii.

În speța de față, în cazul analizat, nu se întrunesc condițiile prevăzute de art. 141 din Codul Administrativ pentru a invoca nulitatea Ordinului de restricție de urgență. Totuși, există temeiuri de ilegalitate ale actului, care au fost invocate și susținute de reclamantul/recurent.

În viziunea reclamantului/recurent , instanța de judecată ar fi trebuit să se pronunțe asupra legalității actului administrativ, chiar dacă acesta își încheiase termenul de valabilitate. Emiterea actului administrativ pentru un termen de 10 zile poate genera efecte juridice care se resimt pe o durată mai îndelungată, astfel că examinarea legalității sale rămâne relevantă.

În concluzie menționează Nastas Ion, că instanța putea să constate existența temeiurilor de ilegalitate și să recunoască caracterul neîntemeiat al actului, chiar dacă anularea acestuia nu era posibilă pe motivul expirării termenului de valabilitate. Totuși, în speță, instanța de fond a ales calea cea mai simplă, dezicându-se de cauză, susținând că reclamantul ar fi trebuit să formuleze cerere prealabilă sau acțiune de constatare a nulității, deși nu existau temeiuri legale pentru nulitate și era evident că o astfel de acțiune ar fi fost respinsă.

În lumima celor expuse solicită admiterea recursului și anularea încheierii Judecătoriei *****, (sediul Râșcani) din 27 iunie 2025.

Poziția părții intimate și a terțului.

Prin referința depusă autoritatea publică pîrîtă Inspectoratul General al Poliției și persoana terță Nastas Olesea au solicitat respingerea recursului declarat de Nastas Ion, cu menținerea încheierii Judecătoriei ***** (sediul Rîșcani) din 27 iunie 2025, ca fiind legală și întemeiată.

Verificarea condițiilor de admisibilitate a recursului prin prisma respectării termenului de declarare a recursului.

În conformitate cu reglementările art.241 alin. (1), (3) Cod administrativ, încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. **Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.**

Potrivit prevederilor art.242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea

contestată transmite neîntîrziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul.

Articolul 236 Cod administrativ, prevede expres că instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

Apelul se declară inadmisibil în special cînd:

a) hotărîrea în fond nu poate fi contestată cu apel;

b) apelul este depus în mod repetat;

c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1);

e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2);

f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Respectiv, potrivit principiului simetriei juridice, care implică abordarea subsumară a Codului administrativ, criteriile de admisibilitate a apelului, reglementate conform art.236 Cod administrativ sunt aplicabile în cadrul procedurii de contestare cu recurs a încheierilor instanțelor de fond.

Astfel, Completul judiciar atestă că încheierea Judecătoriei *****, (sediul Râșcani) din 27 iunie 2025, a fost notificată recurentului Nastas Ion la 04 iulie 2025 (f.d.26). Cererea de recurs a fost depusă la 18 iulie 2025 (f.d.27).

Pornind de la analiza curgerii termenilor detalia-ţi supra, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat de Nastas Ion a fost depus în interiorul termenului legal, totodată acesta conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

Totodată la recursul depus a fost anexată și dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat, nr. 213 din 31.07.2023.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233; 236; 241 Cod administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de Nastas Ion, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.

<u>Aprecierea instanţei de recurs a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil raportului de contencios administrativ ;</u>

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil

raportului juridic de contencios administrativ, Completul judiciar consideră că recursul declarat de Liviu Guban urmează a fi admis, din următoarele motive.

Conform art. 192 alin. (1) Cod administrativ*, pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la curţile de apel şi la Curtea Supremă de Justiţie se instituie complete şi/sau colegii specializate de judecători.*

Potrivit art. 194 alin. (1) Cod administrativ*, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.*

Potrivit art. 243 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, *examinînd recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii:* ***anulează încheierea şi adoptă o nouă încheiere.***

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (2) Cod administrativ, *instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.*

Conform art. 243 alin. (3) Cod administrativ, *decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.*

Materialele cauzei denotă cu certitudine faptul că, la 18 mai 2025, de către Inspectoratul de Poliție Buiucani al DP mun. *****, a fost emis Ordinul de restricție urgență nr.*****, prin care s-a dispus:

1. Obligarea cet. Nastas Ion, să părăsească imediat locuința comună din str. ***** nr.96 H, ap.49, mun. *****, unde domiciliază împreună cu victima/victimele și să nu revină în această locuință pe perioada de acțiune a ordinului de restricție de urgență;

2. Se interzice cet. Nastas Ion în perioada de acțiune a ordinului de restricție de urgență:

- contactul vizual și orice alt contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu: Nastas Olesea;

- să se apropie de anumite locuri: locul de muncă, de studii, alte locuri determinate pe care victima/victimele le frecventează;

- Interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic sau prin orice alte mijloace de comunicare, cu victima și/sau copii;

- să păstreze și să poarte armă.

3. Măsurile de restricție stabilite în pct.2 se aplică pentru un termen de 10 zile, începînd cu ziua de 18.05.2025, ora 15:10, pînă la ziua de 27.05.2025, ora 15:10;

4. Ordinul de restricție de urgență se pune în executare imediat;

5. Ordinul de restricție de urgență poate fi contestat în instanța de judecată în condițiile de contencios administrativ;

6. Depunerea cererii de contestare a ordinului de restricție de urgență, nu suspendă acțiunea acestuia;

7. Ordinul de restricție de urgență este alcătuit în două exemplare, unul dintre care este înmînat lui Nastas Ion, contra semnătură (f.d.9-10).

Nefiind de acord cu actul emis, la 26 mai 2025, Nastas Iona depus acțiunea în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției, Direcția de Poliție, Inspectoratul de Poliție Buiucani, cu privire la anularea Ordinului de restricție de urgență nr. ***** din 18 mai 2025.

Prin încheierea Judecătoriei *****, (sediul Râșcani) din 27 iunie 2025, în temeiul art.207 alin.(2) lit.e) și f) Cod administrativ, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Nastas Ion împotriva Inspectoratului de Poliție Buiucani, mun. *****, cu privire la contestarea ordinului de restricție de urgență nr. ***** din 18 mai 2025, emis de Inspectoratul de Poliție Buiucani, mun. *****.

În susținerea poziției sale, instanța de fond a reținut că: *„În speță, acţiunea în contestare nu este admisibilă, deoarece procedura prealabilă nu a fost respectată, iar starea de fapt procesuală care condiţionează admisibilitatea acţiunii nu se atribuie excepţiilor legale prevăzute de art. 163 din Codul administrativ.*

Sintagma ”are dreptul” utilizată în art. 12[1] din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie denotă o discreţie decizională a destinatarului ordinului de a-l contesta în instanța de contencios administrativ, fie de a nu-l contesta, de altfel, exprimă o posibilitate conform DEX-ului. În acest sens a nu se confunda locuţiunile utilizate de legislator în diverse acte legislative ca: ”poate fi contestată în instanța de judecată fie/sau la organul emitent”, ”poate contesta actul direct sau nemijlocit în instanța de judecată” care dispun de încărcături semantice distincte şi nicidecum nu reprezintă un formalism excesiv.

La caz, din sensul normei abordate rezidă că, ordinul de restricție de urgență poate fi contestat în instanţa de contencios administrativ cu respectarea exigenţelor legale prevăzute în Codul administrativ, care impune în mod imperativ respectarea căii prealabile extrajudiciare de tranşare a litigiului, cu excepţiile reflectate în art. 163 din Codul administrativ, care nu sunt incidente în speță.”

„Suplimentar se va sublinia că, inexistența cererii prealabile rezidă inclusiv din conținutul acțiunii, astfel fiind irelevantă acordarea unui termen suplimentar părții reclamante pentru a prezenta dovada respectării procedurii prealabile în condițiile art. 213 din Codul administrativ.”

De asemenea, instanța de fond a menționat că*, „Ordinul de restricție de urgență nr. ***** a fost emis la data de 18 mai 2025, măsurile de restricție în*

baza acestuia fiind stabilite pe un termen de 10 zile, astfel încât, actul administrativ contestat nu mai produce efecte juridice.

În aspectul vizat este elocventă dispoziția art.139 alin. (3) din Codul administrativ care stabilește că, un act administrativ individual rămâne valabil atâta timp cât nu este retras, revocat sau anulat într-un alt mod ori nu s-a consumat prin expirarea timpului sau într-un alt mod. Astfel, actul administrativ individual contestat în prezenta acțiune este unul consumat și nu mai produce efecte juridice.

În astfel de împrejurări, obiectul acțiunii nu mai există, corespunzător, prin efectele acestuia reclamantului nu i se mai încalcă un drept, cerință de valabilitate prevăzută de art. 189 Cod administrativ, care condiționează inițierea unei acțiuni în contenciosul administrativ."

Prin urmare, la declararea inadmisibilității acțiunii, instanța a reținut prevederile art. 207 alin. (2) lit. e), cumulativ cu lit. f) din Codul administrativ.

Instanța de recurs apreciază ca neîntemeiată soluția instanței de fond, iar în argumentarea concluziei enunțate, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că, conform art. 53 alin.(1) din Constituție, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr- un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

În continuare se vor anaiza prevederile legale relevante speței:

***Codul administrativ al RM*:**

Articolul 20. Acţiunea în contencios administrativ

Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Articolul 39. Accesul liber la justiţie

(1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Articolul 189. Înaintarea acţiunii în contencios administrativ

(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Articolul 206. Felurile acţiunilor în contencios administrativ

(1) O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

Articolul 207. Examinarea admisibilităţii acţiunii în contencios administrativ

(1) Instanţa verifică din oficiu dacă sînt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

(2) Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd:

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;

f) nu sînt întrunite condiţiile prevăzute la art.208;

Articolul 208. Respectarea procedurii prealabile

(1) Până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

Articolul 164. Depunerea cererii prealabile

(1) Cererea prealabilă se depune în scris, pe suport de hârtie sau în formă de document electronic, la autoritatea publică emitentă.

Articolul 165. Termenul pentru depunerea cererii prealabile

(1) Cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Dacă autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

(2) Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual **sau este indicată incorect**, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Prevederi relevante ale Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie, nr. 45-XVI din 01.03.2007, sunt următoarele:

Articolul 12[1]. Eliberarea ordinului de restricţie de urgenţă

(1) În caz de stabilire la locul faptei, ca urmare a evaluării riscurilor, a circumstanţelor din care rezultă o bănuială rezonabilă că au fost comise acte de violenţă în familie şi/sau persistă un pericol iminent de repetare sau comitere a acţiunilor violente, organul de poliţie este obligat să dispună imediat eliberarea ordinului de restricţie de urgenţă în privinţa agresorului pentru înlăturarea situaţiei

de criză şi, concomitent, întreprinde acţiunile necesare de constatare a comiterii infracţiunii de violenţă în familie.

(1[1]) Organul de poliţie are dreptul să aplice în privinţa agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună ori de a sta departe de locuinţa victimei;

b) interzicerea de a se apropia de victimă, respectând distanţa ce ar asigura securitatea acesteia şi excluzând orice contact vizual cu victima şi/sau copiii;

c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic sau prin orice alte mijloace de comunicare, cu victima şi/sau copiii;

d) interzicerea de a păstra şi purta arma.

(2) Ordinul de restricţie de urgenţă se eliberează pentru o perioadă de pînă la 10 zile şi se pune îndată în aplicare, agresorul şi victima (în cazul copiilor – reprezentantul legal al victimei) fiind informaţi despre restricţiile aplicate, drepturile şi obligaţiile care le revin şi despre răspunderea pentru neexecutarea cerinţelor ordinului de restricţie.

(4) Agresorul are dreptul să conteste ordinul de restricţie de urgenţă în instanţa de judecată în condiţiile contenciosului administrativ. Depunerea cererii nu suspendă acţiunea ordinului de restricţie.

Completul judiciar menționează că, potrivit art. 212 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, la cererea de chemare în judecată se anexează copia actului administrativ contestat şi **copia deciziei cu privire la cererea prealabilă, dacă legea prevede o astfel de procedură;**

Într-o altă ordine de idei, instanța de recurs menționează că, art. 165 alin. (2) Cod administrativ prevede că, dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau **este indicată incorect**, **cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea** sau notificarea **actului administrativ** ori a respingerii petiţiei.

În ordinul de restricție contestat s-a indicat calea de atac după cum urmează: „*Ordinul de restricție de urgență poate fi contestat în instanța de judecată în condițiile de contencios administrativ*”.

La acest capitol, Completul judiciar consideră aplicabile prevederile art.124 Cod administrativ, în conformitate cu care, informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac va conţine date privind:

a) **calea de atac care urmează să fie înaintată**;

b) **denumirea şi adresa autorităţii publice sau ale instanţei de judecată la care trebuie înaintată calea de atac**;

c) **termenul pentru exercitarea căii de atac**.

În atare situație, chiar și aplicînd prevederile art. 209 alin. (2) Cod administrativ care prevăd că: *”dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acţiunii în contencios administrativ se admite în termen* ***de un an*** *de la comunicarea sau notificarea actului administrativ* ***sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă****.”*, pentru a nu fi decăzut reclamantul și din acest termen și drept, pornind de la aplicarea principiilor eficienței procedurii administrative, accesului liber la justiție, și asigurării dreptului la un proces echitabil – instanța de recurs va considera ca fiind înlăturat viciul de inadmisibilitate prevăzut de art.207 alin.(2) lit. f) Cod administrativ -reținut de instanța de fond. Or, în actul administrativ contestat este indicată eronat calea de atac, nefiind indicată concret calea de atac care urmează să fie înaintată (direct în instanța de judecată sau cu cerere prealabilă), precum și nu este indicată denumirea şi adresa autorităţii publice sau ale instanţei de judecată la care trebuie înaintată calea de atac, iar realizarea acestei căi în conformitate cu reglementările legale precitate la această etapă este deja consumată, mai ales ținând cont de faptul că autoritatea publică pîrîtă s-a expus asupra netemeiniciei acțiunii formulate de reclamant. Astfel, redirecționarea reclamantului în condițiile speței spre respectarea procedurii prealabile, este lipsită de sens și oportunitate.

La caz, Completul specializat reține că Ordinul de restricție de urgență nr.***** din 18.05.2025 are un **caracter temporar și executoriu**, măsurile dispuse la pct. 2 al acestuia fiind stabilite pentru un **termen de 10 zile**.

Având în vedere **durata extrem de scurtă a efectelor actului administrativ**, parcurgerea procedurii prealabile ar fi fost lipsită de eficiență și de finalitate practică, întrucât termenul legal de soluționare a plângerii prealabile depășește perioada de aplicare a măsurilor restrictive. În consecință, până la obținerea unui răspuns din partea autorității emitente, actul administrativ contestat și-ar fi produs integral efectele juridice, devenind caduc sub aspect temporal.

Prin urmare, obligarea reclamantului la parcurgerea procedurii prealabile îîn condițiile concrete le raportului juridic, ar echivala cu o restrângere nejustificată a dreptului de acces la justiție, contrar principiului efectivității protecției jurisdicționale.

În condițiile prezentei spețe, instanța de recurs subliniază că, formalismele procedurale excesive nu trebuie să devină obstacole în exercitarea drepturilor fundamentale de acces la justiție. Or, scopul cererii prealabile este de a permite autorității publice să își reexamineze decizia, iar reieșind din poziția expusă în referință de către reprezentantul pîrîtului a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Instanța de recurs subliniază că, Codul administrativ asigură în condiții de maximă accesibilitate un control judecătoresc efectiv asupra activității administrative desfășurate de autoritățile publice ale statului, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept, (art. 3).

Astfel, conform art. 23 Cod administrativ, (1) Autoritățile publice şi instanţele de judecată competente acţionează respectînd principiul egalităţii şi nediscriminării. (2) Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să trateze în mod egal persoanele aflate în situaţii similare. Orice diferenţă de tratament trebuie justificată în mod obiectiv. (3) Atît în cadrul procedurii administrative, cît şi în cadrul procedurii de contencios administrativ sau ca rezultat al acestora, nicio persoană nu poate beneficia de privilegii, nu poate fi dezavantajată, lipsită de drepturi sau scutită de obligaţii pe motiv de rasă, origini familiale, sex, limbă, cetăţenie, apartenenţă etnică, religie, convingeri politice sau ideologice, educaţie, situaţie economică, condiţie socială.

Astfel, instanțele judecătorești urmează să asigure garanțiile oferite de dreptul la un proces echitabil, în așa mod încât acestea să nu îngrădească în mod disproporționat accesul liber la justiție, ci, din contra, să contribuie la eficientizarea și lărgirea acestuia.

Mai mult, în condițiile speței se reține și poziția contradictorie a instanței, or pe de o parte instanța a constatat nerespectarea procedurii prealabile în condițiile generale a Codului administrativ, care reieșind din prevederile art. 165 alin. (1), se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei, iar pe de altă parte invocă inadmisibilitatea acțiunii în condițiile art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ reținând că, efectele o*rdinului de restricție de urgență nr. ***** a fost emis la data de 18 mai 2025, măsurile de restricție în baza acestuia fiind stabilite pe un termen de 10 zile, astfel încât, actul administrativ contestat nu mai produce efecte juridice. Astfel, actul administrativ individual contestat în prezenta acțiune este unul consumat şi nu mai produce efecte juridice.*

Completul judiciar remarcă că, prin ordinul de restricție de urgență, chiar dacă este emis pentru un termen limitat de 10 zile, acesta vizează dreptul subiectiv al reclamantului – dreptul la libertate individuală, la demnitate și la viață privată și familială. Caracterul temporar al actului nu înlătură natura sa de act administrativ cu efecte juridice directe, întrucât produce consecințe imediate și restrictive asupra persoanei vizate. În perioada de valabilitate a ordinului, reclamantului i s-au impus restricții. Aceste restricții, chiar dacă sunt limitate în timp, vizează drepturi fundamentale protejate constituțional și prin convenții internaționale. În plus,

ordinul poate genera consecințe juridice ulterioare, de exemplu, în cadrul altor proceduri administrative sau judiciare. Iar faptul că actul și-a încetat valabilitatea nu înseamnă că nu trebuie să existe un remediu efectiv de control de legalitate asupra acestuia.

Completul judiciar nu poate ignora nici faptul că interesul reclamantului este legat nu doar de valabilitatea temporală a actului, ci și de efectele acestuia inclusiv de viitor - sociale și juridice. Este esențial ca orice act administrativ care se pretinde că afectează drepturi și libertăți să fie supus controlului judecătoresc, indiferent de durata efectelor sale.

Completul specializat remarcă că, controlul judiciar ex post practic este singura garanție reală de contestare în materia ordinelor de restricție. Iar, în limitarea exercitării acesteia, autoritățile publice ar putea emite astfel de ordine , prezumându-se că după expirarea termenilor restrictive acestea nu mai pot fi contestate. Or, principiul statului de drept impune ca toate actele administrative ale autorităților publice să fie supuse controlului de legalitate la cererea subiecților care ar invoca încălcarea prin acestea a unui drept sau libertate stabilită de lege. Din aceste motive, chiar și în cazul unui act administrativ cu efect de durată scurtă, interesul reclamantului de a-l contesta este unul real, efectiv și legitim.

În condițiile descrise și în contextul respectării dreptului de acces liber la justiţie, garantat de art.6 § 1 din Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, art. 20 din Constituţia Republicii Moldova şi art. 5 din Codul de procedură civilă, relevat şi în jurisprudenţa CtEDO, aplicând principiul eficienței, accesului liber în justiție, Completul judiciar specializat concluzionează că circumstanţele relatate generează anularea încheierii contestate. Or, menţinerea acesteia, în condiţiile enunţate, nu ar constitui decât o îngrădire a posibilităţii pentru reclamant de a-şi valorifica drepturile procedurale conform normelor în vigoare, garantate atât de legislaţia naţională, cât şi de Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, precum şi îngrădirea accesului la justiţie.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. c), alin. (3) Cod administrativ, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D e c i d e:

Recursul declarat de Nastas Ion, **se admite.**

Se anulează încheierea Judecătoriei *****, (sediul Râșcani) din 27 iunie 2025**, cu restituirea cauzei spre judecare în Judecătoria *****, (sediul Râșcani), în același complet de judecată.**

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Ghedrovici Nicolae

Bostan Angela